

132a
Ljubljana, 6. trav. 1926

Moja draga Ivanka! - Prosim
te najlepše, da mi ekspres ali bezo-
jano odgovoriš ako moreš preze-
ti težko breme na sebi, za kterega
sem te prosila. Ne bo tako ludo, ti
lahko staniješ tuje v mestu ali
predmestju, ki so v kraju prekrasna
a jaz bi šla samo za tvoj dova na
selivitev, da me dobro pregledajo.
Potem bi oke šle ali v katero alpsko
krajčino, ki so zelo lepe ali pa bi
šle lahko v Slovenijo ali na morje,
katero bi ti želela. -

Upam, da se ne oditi na mene, da
nisem v kritiki posebno poročala
o Slovenci pod tvojim vodstvom: jaz
sem bila že strahovito izčrpana. - A ne-
menila sem, da pročitam tibi daljšo novelo,
ki sem jo začela pisati že pred dvema

Ató a zaradi vednik razburjanj ~~to~~ ni
končna. Dvom je lahko tudi v lastnem
tvoj časopis, in razen slovena. Izhajam
izstopam iz vse politike. Pred 3 leti zgodilo
se je nekaj tako strašnega, ne sem si take-
rat oja umišna. Tako trpim, da ti ne
morem quicati. - O tem ti bom pripovi-
dovala. - Moram za sigurno vedeti, če
gješ z mano, če ne moram katoliškega
kuzega proisti, da me spremi do Graca.
- Neizkušeno na R. T. bila koalicijska, če bi
se ti mogla iztrovati. -

Takoj expels jisi, da sem digniti pa-
ros. - V Gracu se boš mnogo namila-
trati Slovence bi jih moral poznati,
musač jih podcenjevamo, pa je katastro-
fa neizkušeno taktor na Korackem. O ne-
prijetulja se veš namis taktor od svojega.
od ova te poljublja zafra

5: Štobi sem enkrat naredila veliko kon-
vno in to je bila pokora.

